

A gyülekezetépítés új módszere az alfa kurzus?

A Biblia mindennek megvizsgálására szólít fel! (1Thessz5,21) Azt, hogy mi a „jó” – a Biblia alapján tudjuk megállapítani. Ezért vizsgálódásunk mércéje csak a Biblia lehet! (ApCsel17,11; Rm4,3a) A Bibliából megérthetjük, hogy mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata (Rm12,2) és mi az, amitől őrizkednünk kell. Ha valamiről kiderül, hogy hamis, akkor attól el kell fordulnunk (Rm16,17; 2Kor6, 14-18), egyúttal másokat is óvni szükséges a tévúttól. (Ef5,11) Mindehhez járul, hogy „a hitért” (fides quae creditur) harcolnunk kell (Jud3b). Senki nem szeretheti az igazságot és vele Jézus Krisztust anélkül, hogy el ne fordulna attól, ami hazugság, és amit Ő gyűlöl (Zsolt 97, 10a; 2Tim 2,19). Mindezt előrebocsátva vizsgáljuk meg az Alfa Kurzust.

Mi az „alfa kurzus”?

Az Alfa kurzust úgy hirdetik meg, mint aminek elsődleges célja, hogy a keresztyén hit alapjainak megismeréséhez segítsen, de alkalmas a már hitre jutottak hitmélyítéséhez is sőt, használható a hittől eltávolodott emberek, visszasegítésére is.

A kitűzött cél túl tág ölelésű. Az evangélizációs célnak ellentmond, hogy a kurzus összesen 15 előadásából, csak 3 szól keresőknek, a többi már hitre jutott embereknek szóló anyag. Vajon azok, akik az első 3 alkalommal nem születtek újjá, hogyan érthetik meg a már hitre jutottaknak szóló leckéket? (1Kor2,14) Nem áll fenn annak veszélye, hogy nem élő hitre, hanem csak egy „keresztyén életstílusra” vesznek rá résztvevőket?

A kurzus előadásainak címei:

Kicsoda Jézus? Miért halt meg Jézus? Hogyan lehetek biztos a hitemben? Miért és hogyan imádkozzam? Miért és hogyan olvassam a Bibliát? Hogyan vezet minket Isten? Hogyan állhatok ellen a gonosznak? Miért és hogyan beszéljünk másoknak Jézusról? Isten ma is gyógyít? Mi az Egyház?

Ehhez csatlakozik egy csendes hétvége/nap, két fő témával (négy előadásban): A Szentlélek személye és munkássága és a vele való betöltekezés... Hogyan hozhatom ki a legtöbbet az életemből? A kurzust ünnepi vacsora zárja le ahol a beszélgetés illetve az utolsó előadás témája: Adhat-e ennél többet az élet?

A tanfolyam anyagát különböző szempontok szerint is feldolgozták, így megtartható házaspároknak, bebörtönzötteknek, diákoknak, ifiseknek, r. katolikusoknak, munkahelyeken dolgozóknak is...

„Az Alpha a Holy Trinity Bromptonból (HTB) – anglikán közösség a londoni egyházkerületben – indult el, több mint húsz évvel ezelőtt.” A kurzus tananyagát Nicky Gumbel, e gyülekezet lelkésze írta.

Nicky Gumbel

Érdemes néhány szót szólni arról az emberről, aki az alfa kurzus mögött áll, aki azzal népszerűsíti tanfolyamát, hogy állítása szerint, annak igazságait minden felekezet elfogadja... Gumbel egy videófelvételen arról tesz bizonyosságot, hogy hogyan részesült 1994-ben az ún. torontó-áldásban E.Mumford által, aki éppen Torontóból tért vissza, ill. elmondja, hogyan vitte be aztán a gyülekezetébe (HTB) ezt az „áldást”. „Ellie Mumford röviden beszámolt arról, hogy mit látott Torontóban. Majd ezt mondta: ”Most pedig betelünk Szentlélekkel” s abban a pillanatban ahogy ezt kimondta, az egyik jelenlévő a szó szoros értelmében elvágódott és üvöltve és nevetve feküdt a padlón. Hihetetlen zajt csapott. Én pedig úgy éltem át a Szentlélek erejét, ahogy évek óta nem. A Szentlélek, mint valami erős áram folyt át a testemen. Az egyik fiatal jövendőlt. Egyszerűen csak feküdt és jövendőlt. A pásztor ezen

élménye után, késve érkezett gyülekezetébe. Amikor a záróimára kérték, így imádkozott: „Hála legyen mindazért, Uram, amit tettél és kérünk, hogy küld el Lelkedet...” Éppen az áment akarta kimondani és elhagyni a termet, „amikor a Lélek betöltötte a jelenlévőket. Valaki elkezdett nevetni, mint egy hiéna” (Alpha Video III. 9. lecke, idézi az „Alpha: új élet vagy új életstílus?” a 4.oldalon.) Ezek a jelenségek aztán rendszeressé váltak a gyülekezetében. Az, hogy a gyülekezet tagjai a különböző rendezvények után nem voltak képesek önállóan hazamenni, már fel sem tűnt senkinek. „A HTB egy taxis vállalkozás szolgáltatását vette igénybe a tagok hazaszállításában. A sofőrök tudták, hogy a gyülekezeti tagok, minden látszat ellenére, nem részegek és ezért a taxiban nem csapnak ribilliót.” (D. Roberts: *A gyümölcsseikről ismeritek meg őket* Verlag GB, 1995. 27. old) Mivel Nicky Gumbel szerint a Toronto-áldás és az alfa kurzus együttjár ((Renewal c.ujság, 1995 május, 15. old; idézi az „Alpha: new life or new lifestyle? 5.old), nem csoda, hogy a Toronto-jelenségek az alfa kurzus segédanyagaiban is felbukkannak.

Nicky Gumbel: *Kérdések az élethez* c. könyvében olvassuk: „Ha embereket betölt a Szentlélek, gyakran úgy remegnek, mit falevél a szélben.” (Kérdések, 158.old) A kurzust népszerűsítő könyvben olvasható beszámolókból is visszaköszönnek a torontó-áldás elemei: elesés, mámor, nevetés, csuklás. Megjegyzem, hogy sok keresztyén van, akik amikor látták a torontó-áldás jelenségcsoportját bemutató filmet, egyértelműen elvetették azt, mint ami nem a Szentlélek műve. Ugyanakkor, amikor annak elemei az AK-ban bukkannak fel – már nem ilyen határozottak.

Nicky Gumbel maga is nyilatkozik arról, hogy ő maga hogyan jutott el a modernkori nyelvekenskölés következetes tagadásától odáig, hogy maga is gyakorolja és propagálja. Nicky Gumbel jó kapcsolatban volt J. Wimberrel, akinek nevéhez kötődik az ún. karizmatikus megújulás „harmadik hulláma”. Wimber azt tanítja, hogy az evangélium hirdetéséhez és hitelesítéséhez elválaszthatatlanul hozzátartoznak a jelek és csodák. Wimber egyszer meglátogatta a HTB egyházat, és találkozott annak vezetőivel. Gumbel maga mondja el, hogy valaki a Wimber-munkacsoportból azért imádkozott, hogy ő több erőt kapjon. Ennek hatására: „Kereken 30 mperccel később olyan módon tapasztaltam meg Isten erejét, ahogyan soha korábban. Olyan volt, mintha 10.000 voltot vezettek volna át a testemen.” (Gumbel: *Does God heal today? Hangfelvétel*) Természetesen az erő-evangélizációból ismert jelenségek is felbukkannak az AKban: „A jó hír proklamációja és a demonstráció, Isten hatalmának megmutatása, kéz a kézben járnak” (AK 58.old) A 13. lecke szerint, (Isten ma is gyógyít?) az „ismeret beszéde” arra bátorít, hogy gyógyulásokat várjunk Istentől. Ez különleges események kíséretében történhet: valaki látomásban látja valakinek azt a testrészt, amit Isten meg akar gyógyítani, valaki parallel fájdalmat érez: ott érez fájdalmat, ahol Isten valakit gyógyítani akar... (Alpha Kurs Jugend, 63.old) Megtudhatjuk, hogy ha nem is kaptuk mindnyájan a gyógyítás kegyelmi ajándékát, a gyógyítás megbízatása mindnyájunknak szól (Kérdések, 220.old) Nicky Gumbel természetesen pozitíven hivatkozik közismert karizmatikus személyiségekről, mint pl. a harmadik hullám atyja, J. Wimber, P. Y. Cho, Corrie Ten Boom, Jack Deere, B. Hybel. Még egy adalék: az alfa kurzus szerzőjének könyveiben, számos, ismert római katolikus vezetőt pozitíven emleget: a pápát, udvari prédikátorát: R. Cantalamessa-t, Tom Forrest-et a pápához igen közelálló missziós papot, Teréz anyát, a róm.-katolicizmusba áttérő M. Muggeridge-t.... Nem is csoda, hiszen Gumbel szerint a protestáns és római-katolikus felekezet tanítása közt fennálló különbségek „totálisan lényegtelenek azokkal szemben, amik minket összekötnek”, s az embereknek meg kell hagyni a szabadságot, hogy másodrangú dolgokról eltérő véleményük legyen. (Megjegyzésem, hogy a rkat felekezet nem csak másodrangú dolgokban tanít mást, mint a Biblia hanem fundamentális dolgokban is: JK személye, áldozata, az evangélium, a megmentés útja tekintetében!)

Visszatérve az alfa kurzushoz: „a világ 163 országában, minden társadalmi, etnikai és gazdasági körben: börtönökben, diákok és fiatalok között, vidéken és városban, gazdag és szegény közösségekben működik.” (honlap) „...a legkülönbözőbb közösségek használják folyamatos evangelizációs programként: anglikán, baptista, episzkopális, evangélikus, metodista, presbiteriánus, pünkösdi, református, római katolikus, Údvadsereg, szabad egyházak, házi csoportok. Világszerte több mint 44.000 kurzus működik, és több mint 14 millióan végezték már el.” (honlap) Mi a helyzet hazánkban? „Az első Alpha kurzus Magyarországon 1998-ban volt. Azóta több mint 180 kurzust regisztrálhattunk Magyarországon és a szomszédos országok magyar közösségeiben. Ma már minden jelentősebb felekezetben folynak hatékony kurzusok: pünkösdi, baptista, református, evangélikus, római katolikus, Údvadsereg, szabad egyházak, házi csoportok.”

Mindezek hallatán felmerülhet bennünk a kérdés, hogy szabad-e egy ilyen jó szándékú és sokak által áldottnak tartott tanfolyamot kritizálni? Az előszóban megjegyeztem, hogy a megvizsgálást Isten kötelességként róta ránk. Ugyanakkor, mint református lelkipásztor, aki esküt tettem a Bibliára és reformátor hitvallásainkra, hogy azok szerint hirdetem Isten Igéjét, időszerűnek látom e témával foglalkozni, mert sok református lelkipásztor és gyülekezet hozzáfogott, hogy megszervezze és lebonyolítsa az alfa kurzust. A MEKDSZ téli konferenciáján, ahol református fiatalok szép számmal részt vettek, külön reklámot kapott az alfa kurzus – tehát fiataljainkat is próbálják ebbe beleszervezni. Nyugtalanítónak tartom, hogy egyházunk egyik püspöke is tárgyalásokat kezdett az alfa kurzus felelőseivel az együttműködés lehetőségeiről... Úgy gondolom, hogy ebben a helyzetben szükséges e mozgalom – lehetőleg közérthető – vizsgálata, és az eredmény közzé tétele.

Az alfa kurzus evangéliuma és Isten evangéliuma

Ma gyakran kérdezik, hogy milyen módszerrel kell és lehet az evangéliumot tovább adni? Sok esetben azonban nem tudják mi is az evangélium? Az ÚT-i könyvekben olvassuk, hogy mit hirdettek az apostolok és első keresztyének, amikor evangelizáltak. (pl. ApCsel 17) A Római levélben pedig részletesen kifejtésre kerül Isten evangéliumának tartalma.

Gal 1, 6-9 fényében kulcsfontosságú az a kérdés, hogy vajon az alfa kurzus evangéliuma, amit első három leckéjében meghirdet, megegyezik-e bibliai evangéliummal? Nem az a főkérdés, hogy működik-e az alfa kurzus mint program (pragmatizmus), hanem, hogy az, amit hirdet azonos-e a bibliai evangéliummal? Mégpedig nem „nagyjából”, hanem teljesen! Isten Szentlelke Pál apostol által a Gal levélben emeli fel szavát a tiszta evangélium érdekében, s tiltakozik az evangélium legkisebb mértékű meghamisítása, hangsúlyainak megváltoztatása ellen (Gal 1,6-9.). Ezért ezt a páli figyelmeztetést halálosan komolyan kell vennünk!

Istenközpontúság

Az apostoli igehirdetés központjában a dicsőségesen cselekvő Szentháromság Isten (dióhéjban: az Atya kiválaszt az üdvösségre, a Fiú megváltja a bűnösöket, a Szentlélek pedig újjászüli, hitre juttatja és megszenteli őket) és nem az ember, ill. az ember szükségletei és igényei állnak. Az alfa kurzus– hasonlóan az evangélikál ill. újevangelikál mozgalomban gyakorolt evangelizációs technikákhoz - már az első leckében nyilvánvalóvá teszi, hogy a keresztyénség az ember problémáira, szükségleteire kínál megoldásokat – ahogy egy baptista lelkipásztortól hallhattam: „Isten is az emberért van.” (Kérdések, 29.old) Sajnos nem csak az első leckét, hanem az egész tananyagot áthatja ez az antropocentrikus szellemiség – ami hangsúlyeltolás: Istenről az emberre irányul a figyelem. De nézzük részletesebben a Szentháromság Isten személyeiről mondottakat ill. nem mondottakat...

Az Atya Isten

Az alfa kurzusban alig-alig találunk utalást az Atya Istenre és munkájára: a teremtésre, gondviselésre, kiválasztásra, de gyakorlatilag egy szó sem esik Isten mindenhatóságáról, szentségéről, igazságosságáról, dicsőségéről sem. Lényét *egyoldalúan*, csak, mint szeretetet mutatják be. Aki így tesz, az Isten lényét nem helyesen, hanem eltorzítva mutatja be – rossz istenkép kialakításával és megerősítésével is joggal vádolható. Ezt nyugodtan minősíthetem teológiai hiányosságnak.

Az Úr Jézus Krisztus

A bibliai evangéliumban, a Fiú Istennek kulcsszerepe van. Az apostolok egyértelműen, világosan, kiegyensúlyozottan tanítanak Róla. Beszélnek arról, hogy valóságos Isten és valóságos ember egy személyben. Emberségével kapcsolatban hangsúlyozzák, hogy büntelen volt (velünk ellentétben) s az általa véghezvitt, egyszersmindenkorra véghezvitt, tökéletes megváltó művéről is világosan beszélnek. Nos, az alfa kurzus viszonylag kevés tanítást nyújt Jézus Krisztusról. Valóságos istenségét nem hangsúlyozzák. Valóságos emberségét hangsúlyozzák ugyan, de ezzel kapcsolatban azt már nem, hogy büntelen volt. (csak mellékesen merül fel a Kérdések c. könyv 37. 67. oldalán)

Mindezekhez járul, az a mód, ahogy az alfa kurzus Jézus Krisztus egyszeri és tökéletes keresztdozatáról beszél.... Mint tudjuk, a Biblia hangoztatja, hogy Jézus a kereszten egyszersmindenkorra végbevitte a megváltást, egyetlen és tökéletes áldozatával. (Zsid. 9,28; 10, 10.14; Jn19,30) Erre emlékezünk vissza az úrvacsora szertartásával. Az alfa kurzus is említi Jézus áldozatát az ÓT-i áldozatokkal kapcsolatban (Kérdések, 236.old), de már ugyanabban a fejezetben az úrvacsorát, amelyik Jézus Krisztus egyetlen, tökéletes engesztelő áldozatára emlékeztet, *eucharisziának* nevezi. Ezzel először is azt a benyomást kelti, hogy az úrvacsora és a római-katolikus áldozás (Jézus áldozatának vértelen ismételtetése, amit eucharisziának neveznek), egy és ugyanaz, s ahogy az egyik, úgy a másik is biblikus szertartás. Vagyis ahelyett, hogy világosan állást foglalna a római-katolikus mise tévtana ellen és letenné voksát a bibliai igazság mellett, egybemossa az úrvacsorát és áldozást. Ezzel azonban viszonylagossá teszi Jézus egyetlen és tökéletes keresztdozatát! Hát ide vezet az agyon dicséret „nem konfrontatív” evangélium hirdetés, jóllehet a bibliai evangélium a világ legkonfrontatívabb információja!

A bibliai evangéliumban kulcsszerepet betöltő Jézus Krisztus, az alfa kurzusban megfosztatik ettől a szerepétől. Az alfa kurzus 39. oldalán olvassuk: „Az Egyházban hosszú időn keresztül ignorálták a Szentlélek személyét és munkáját. Elsősorban az Atyára és Fiúra koncentráltak.” De hát éppen ez a Szentlélek jelenlétének bizonyítéka, akinek feladata Jézus Krisztus megdicsőítése. Ő irányítja figyelmünket Jézus Krisztusra. (Jn15,26; 16,14) Míg az alfa kurzus elején, még Jézust állítja a középpontba, a további leckékben egyre inkább a Szentlélek foglalja el Jézus helyét. Összességében elmondható, hogy az anyagban Jézus mellékszereplőjévé válik, s a főszerep egyre jobban átkerül a Szentlélekre. A programban szereplő közös hétvégét már arra használják, hogy a résztvevőket a Szentlélek megtapasztalására juttassák el, ahelyett, hogy az evangéliumot alaposabban kifejtenék előttük. Az a felszólítás, hogy teljesebben be Szentlélekkel, elnyomja azt, hogy bűnbánatot tartva, higgyenek Jézus Krisztusban, a bűnök bocsánatára. Mindez még inkább igaz az AK-t „felhőként” kísérő számos segédanyagra, videóra, kiadványra.

Összefoglalva: az alfa kurzus anyaga krisztológiai vonatkozásban súlyos hiányosságokat mutat fel.

A Szentlélek Isten

Jézus Krisztus szavai szerint, a Szentlélek feladata ebben az üdvtörténeti korszakban az lesz, hogy Őt dicsőíti meg. Pünkösd után a Szentlélek munkája éppen abban mutatkozott meg, hogy Jézus Krisztust, a testté lett Igét állította az igehirdetés és a megtértek életének középpontjába. Noha Ő isteni személy, azt a feladatot végzi, amire megbízást kapott a Szentháromság rendjében. Nos, az alfa kurzus egész tananyagában – nem beszélve a tanfolyamon ajánlott kísérő könyvekről – a Szentlélek állítatik a középpontba, arra történő hivatkozással, hogy a Szentlélek szerepéről az egyházakban nagyon kevés szó esik – ami egyébként nem igaz! Az alfa kurzus anyagában többet és részletesebben beszélnek Róla, mint Jézus Krisztusról, ezzel Jézus személyét pedig háttérbe szorítják. Azt hiszem semmi nem állt távolabb az apostoloktól, hitbéli elődeinktől, mint éppen ez a gondolat!

A tananyag és a hozzá kapcsolódó terjedelmes alfa-irodalom azonban, amikor a Szentlelket középpontba állítva evangélizál és tanít, akkor a Szentlélek Istenről sem beszél biblikusan. Számtalan esetben megfigyelhető, hogy a Szentlelket ugyan személyként emlegeti, de aztán úgy beszél róla, mintha egy megtapasztalható (személytelen) erő volna. Azok az emberek, akiket betölt a Szentlélek, különböző csodás élményekről számolnak be. Valamennyiben közös gondolat az, mintha a Szentlélek egy láthatatlan szellemi energia, nagy élményt- közvetlen megtapasztalást adó valami lenne: az embert forróság önti el, remegni kezd, csuklás fogja el, nyelveken szól, gyógyulása történik. (maga Gumbel is többször élt át ilyen élményeket) A Szentlélek Isten személytelenítésének közvetlen közelében járnak azok, akik így gondolkodnak.

Figyelemre méltó, hogy az ÚT alapján, a Szentlélekkel való betöltekezés és az Igével, hit által való betöltekezés közé egyenlőségjel tehető ((Ef. 5,18kk). A Szentlélekkel betelt ember az, aki egészen a Szentlélek irányítása, hatása alatt áll, azaz az Ige irányítása és hatása alatt áll. Egyszerűen arról van szó, hogy az Ige és a Szentlélek egymáshoz oly módon kötött – amint az, az áldott Szentháromság Isten rendjén belül is van. Az Igével vagyis a Szentlélekkel való betöltekezésben pedig kulcsszerepe van az értelemnek és a hitnek. Ennek a beteljesedésnek az efézusi levél szerint helye a gyülekezet istentiszteleti közössége, ahol az Ige áll a központban, vagy, aki a Szentlélekkel betelt, az az idézett versekben leírt, józan ténykedéseket viszi végbe. Nem igazolható a Bibliából az, hogy a Szentlélek az írott-hirdetett Igétől függetlenül ténykedne. Mindezzel szemben az alfa kurzus és kísérő anyagai minden további nélkül elválasztják a Szentlelket és az írott-hirdetett Igét. Az anyag szerint: „Amikor a Szentlelket hívjuk, Ő jön.” (Kézikönyv 14. old) Az alfa kurzus közös hétvégéjén leadott tananyag túlnyomórészt ezzel foglalkozik, sőt kifejezetten kérik, hogy a Szentlélek erre az alkalomra jöjjön és töltsse be a jelenlévőket. (Trainingsheft, 24-25.o. Vezérfonal: 134. 153.old)

Az alfa kurzus célja, éppen az, hogy emberek a Szentlélekkel beteljesedjenek (Vezérfonal, 25.old) Az ifi-alpha egyik tananyagának címe: „Hogyan telhetek be Szentlélekkel?” Nos, elég hívni a Szentlelket és passzívan várni, hogy jöjjön és közvetlenül - az Ige nélkül - átjárja, betöltse meghívóinak lelkét-testét. A fiataloknak készült alfa kurzus így tanácsolja a munkatársakat: „Imádkozzanak egy feszültségmentes környezetben. Bátorítsa a fiatalokat annak elhívására, hogy most valami történni fog. Egy isteni ígéretet olvasson fel a Bibliából, beszéljen egy megtapasztalásáról vagy még jobb, ha más fiatalok beszélnek imameghallgatási tapasztalataikról, amikor megtapasztalták milyen a Szentlélekkel való beteljesülés. Kérjék, hogy jöjjön a Szentlélek. Ha érzékelik, hogy munkálkodik, köszöntsék szeretettel! Biztassa az imádkozókat: '... érzed, hogy Isten mondani akar neked valamit? Talán épp most ad neked Isten egy képet Lélekben...' Maradjon kapcsolatban azokkal, akik valamit éreznek.” (Alpha Kurs Jugend, Trainingsheft, 30-31.old)

Az újszövetségi beszámolóknak semmi ilyesmit nem olvasunk – ellenben az ún. rajongó mozgalmak (pünkösdista-karizmatikus) irodalmában lépten-nyomon beleütközünk a Szentlélek közvetlen megtapasztalását tükröző élménybeszámolóba. Az ilyesféle *közvetlen*

Szentlélek megtapasztalásnak-élménynek semmi köze az értelemhez, a hithez, az írott-hirdetett Igéhez – de megkockáztatom, hogy a Szentlélekhez sem! A Biblia és református hitünk tanítása szerint a Szentléleknek illetően elválasztása az Igétől - elfogadhatatlan tévtanítás.

Nem hagyhatjuk szó nélkül azt sem, hogy az alfa kurzus teljesen pozitív értelemben tanít a nyelvekenskölásról. Hangsúlyozza, hogy az apostolok is kapták a nyelveken szölás ajándékát, sőt az apostoli korban számosan kapták, s ez ma is megtapasztalható, és gyakorolható. Bár „nem szükségszerűen jele annak, hogy vki betöltekezett Szentlélekkel” (Alfa Kurzus 48.old, Kérdések: 162. 167) ugyanakkor: „Semmi okunk arra, hogy ha vki bírni szeretné ezt az ajándékot, miért ne bírhatná.” (Kérdések: 167.old Vezérfonal: 151.old) Kissé ellentmondásos az alfa kurzus anyaga, mert miközben azt állítja, hogy ez nem a legfontosabb karizma, addig a következő oldalon már azt fejtegeti, hogy bár nem ez a legfontosabb karizma, mégis hogyan lehet az emberé, illetve nem szöl a legfontosabb karizmáról sem... Köztudott, hogy a nyelvekenskölás az egyik legrégebbi pünkösdistakarizmatikus szokás. Kétségtelen, hogy a Bibliában találkozunk vele, ritka esetben előfordult, hogy bizonyos emberek, a hitrejutásuk alkalmával (s nem a Szentlélekkel való beteljesedés során!) nyelveken szöltek, de ezek az esetek egyrészt egészen ritkák, másrészt összhangban állnak a nyelvekenskölás – ÓT-i próféták által és Pál apostol által is jövendölt - céljával. (1Kor14, 20-22) Sehol nem olvassuk, hogy az apostolok azt tanították volna, hogy a nyelvekenskölás a Szentlélekkel való beteljesedés bizonyítéka, és azt sem olvassuk, hogy bárkiket is arra biztattak volna, hogy szöljanak nyelveken! Mindez éles ellentétben az alfa kurzus és a kíséző irodalom tanításával. Ezekben ilyeneket olvasunk: amikor a Szentlélek eljövételét kéri imádságban, akkor a csoportvezetőnek a résztvevőket bátorítania kell, egy más nyelven való megszólalásra: „Bátorítsd az illetőt, hogy kezdjen el egy más nyelven szólni! Ígérd meg, hogy te is azt fogod tenni.”(Kézikönyv 17. oldal; Trainingsheft, 24.old). Az anyag úgy ajánlja a nyelvekenskölást, mint ami a természetes anyanyelvünk korlátain átsegítő eszköz ...A nyelvek ajándékára vágyónak egy 7 lépésből álló módszert is nyújtanak. Egy helyen így igyekszik rábeszélni az embereket a nyelvekenskölásra: "Hidd el, hogy Istentől jön az, amit kapsz! Ne engedd bebeszélni magadnak, hogy te csinálsz az egészet! (...)Légy állhatatos! A nyelvek kifejlődéséhez idő kell. A legtöbbben nagyon kicsi szókinccsel kezdjük. A nyelveken szölás is fokozatosan fejlődik”. A nyelvekenskölást először egy másik ember után kell mondani. (Vezérfonal, 151.old) A Kérdések c. könyv szerint (171.old) időbe telik, hogy ez az ajándék kifejlődjön, ahogy időre van szükség egy nyelv elsajátításához is. A munkafüzetben olvashatjuk, hogy az embernek együtt kell dolgoznia a Szentlélekkel, hogy ezt az ajándékot elnyerje (AK 49.old)

S ha már a „karizmáknál” tartunk: az alfa kurzus 11. fejezetében néhány példát sorol fel a Bibliából, arra, hogy hogyan tévelyít el valakit Sátán. Ahogy az egész alfa kurzusban, úgy itt is, hiányzik minden utalás (!) a hamis tanításra és mozgalmakra. Noha a Biblia szerint az „utolsó időkben” a tévtanítás által igyekszik majd a Sátán sokakat megtéveszteni (Mt24, 4-5; 2Th2,3; 4.9.10. 1Tim 4,1) – nem is sikertelenül – az alfa kurzusban erről nem esik szó. Nyilván ez is a konfrontáció-mentesség jegyében. Ezen túl az alfa kurzusban mindegyik lelki ajándékról szó esik, egyet kivéve: a lelkek megkülönböztetésének ajándékáról.(1Kor12,10) Egyetlen helyen említi a kurzus a „felülvizsgálás szükségességét”, de ott sem a tanításokkal kapcsolatban, hanem az erős érzelmi benyomásokkal és megérzésekkel kapcsolatban, mégpedig az 1Jn 4,1-re hivatkozva. (Eszerint e megvizsgálás kritériumai: a) a szeretet kifejeződése? (1Jn 4,16) b)erősítő, bátorító, építő? (1Kor14,3) c)Isten békéjét hozza? (Kol 3,15) Egyetlen helyen sem hangzik el az alapkérdés: „összhangban áll Isten Igéjével?” (vö. Apcsel17,11)

Összefoglalva: az alfa kurzus teológiai és krisztológiai hangsúlyeltolódásai mellé járulnak a súlyos *pneumatológiai* tévelygései, de a kép még így sem teljes...

A megváltás

A Biblia részletesen tárgyalja az ember megváltásának témakörét – vagyis világos szoteriológiát nyújt. Vajon az alfa kurzus szoteriológiai tanítása elfogadható-e a Biblia fényében?

A Szentírás egyértelműen beszél ember veleszületett teljes romlottságáról s arról, hogy úgy ahogy van, Isten haragja alatt van (Jn3,36; Rm1, 24k), kárhozatos állapotban. Ezen túl, az apostolok konfrontálták az embereket a konkrét vétkeikkel is. (ApCsel2,23.36; 3, 14-15, 7, 52-53) Ami az alfa kurzus anyagát illeti: először is nem beszél az ember veleszületett romlottságáról azzal a hangsúllyal, ahogy az apostolok tették. Másodszor a bűnökről sem tesz biblikusán említést. Pl. az alfa kurzusban több utalás is történik az Ézs 59,2-re, de meg sem említi a 3. verset, ahol a Szentlélek néven nevezi a bűnöket. Az apostolok mindig egyértelművé tették, hogy az ember milyen nyomorúságban van, a nyomorult ember pedig tudott hittel örvendezni annak a megoldásnak, amit Isten készített a számára. Valaki helyesen fogalmazta meg: az embereknek tisztában kell lenniük betegségükkel, hogy keressék annak gyógyszerét, börtönben kell lenniük, hogy kegyelemét folyamodjanak. Mint tudjuk, Jézus Krisztus nem azért jött, hogy az igazakat, hanem, hogy a bűnösöket megmentse. (Lk5, 31-32. Mt18,11)

Csak zárójelben jegyzem meg, hogy ahogy a bűnről-vétkekről, úgy az örök kárhozatról is csak nagyon „szőrmentén” hallhatunk az AK-ban. Egy utalástól eltekintve (a hitetlen el van szakítva Istentől a bűne miatt (17.old) – az alfa kurzus semmit nem mond a bűn örök következményeiről. A „Jézus” c. könyvében Nicky Gumbel így kommentálja a Rm6,23.t: „A lelki halálról beszél – mindig és örökre elválasztva lenni Istentől.” Ez helyes, de a Biblia világosan beszél az Istentől örökre elválasztva lenni” tartalmáról is. Az alfa kurzus nem teszi ezt. (nyilván nem akar konfrontálódni) A Biblia nem hagy kétséget afelől, hogy az Istentől elválasztva lenni, mérhetetlen lelki gyötrelmet jelent, s egyértelművé teszi, hogy nem valami jelentéktelen dolog elválasztva lenni az Úrtól. (Mt13,42; Jel21,8)

Az alfa kurzus az evangélizációval kapcsolatban leginkább az emberi teendőkre teszi a hangsúlyt. Úgy tűnik, hogy elfelejti, hogy az Úr, az Igében, az Ige által hatalmasan munkálkodik. (Fil 2,13; Zsid12,2) Nem számol azzal a szuverén Istennel, Aki az Ige ereje, avagy a Szentlélek ereje által a maga tempójában és a maga idején meggyőz egy bűnöst a bűnösségéről, vétkeiről és a kegyelem elfogadására, Jézus Krisztus elfogadására. Pedig az Irás minderről így beszél: Jn3,8; 16,8; Rm10,17; 1Pét1,23-25) Az Irás beszél arról, hogy az Úr beszéde élő és ható (Zsid4,12) Az Ige a jó mag, amiben életerő van (Lk8,11; 1Pét1,23), sziklazúzó poröly, ami a bűnös természetéből fakadó ellenállását összetöri (Jer 23,29), érintve a lelkiismeretet (Apcsel 2,37) s elvégezve, hogy a bűnös higgyen és engedjen az evangéliumnak. (Rm10, 16; 2Th1,8) Mindez nem kap szerepet ebben a kurzusban. Ami teret kap az, az ember: az AK, mint sikeres evangélizáló módszer, az előadó, akinek viccesen, jó sztorikkal fűszerezve, nem konfrontatív módon kell kifejtenie az evangéliumot, s a munkatársak, akiknek nem szükséges istenfélőknek lenni...

Ami az anyag szoteriológiai hiányosságait illeti, igencsak elgondolkodtatónak tartom, hogy jelentős római-katolikus egyházi vezetők, semmi kivétlnivalót nem találtak az alfa kurzusban kifejtett evangéliummal (szoteriológiával) szemben! Azt, hogy a protestáns bibliai tanítást az alfa kurzus nem adja vissza a maga teljességében, gazdagságában, szépségében és élességében ékesen bizonyítja A. Griffiths, egy római katolikus püspök vélekedése: „Az alfa

kurzus nem tartalmaz semmi olyat, ami ellentmondana az alapvető római-katolikus dogmáknak.” Nos, hogyan lehetséges ez? – kérdezzük. Nyilván csakis úgy, hogy a tananyag a bibliai tanítást felhígítva, meggyengítve, hiányosan mutatja be. Vagyis nem az Isten teljes akaratát közli az emberekkel. (Egy figyelmes olvasó, felfedezi magában az alfa kurzusszövegében is a tipikusan római-katolikus kifejezéseket: pl. a istentisztelet és mise közé egyenlőségjel kerül (Alfa Kurzus 68.old). Az alfa kurzus első német kiadásában a „megtérő-ima” és a római-katolikus „kereszttségmegújítás” közé kerül azonosságjel. A római katolikus tanítás szerint az ember már a vízkeresztiséggel elnyeri a Szentlelket, később azonban ezt, egy új „döntéssel” megerősítheti.) Különös módon a római-katolikusok Luther evangéliumát átkozásra méltatták, Kálvin tanításával sem tudtak egyetérteni – viszont az alfa kurzus evangéliumában semmi kivételalót nem találnak! Ez minden részemről mondott kritikánál többet mond: sapienti sat.

Mindezek után úgy vélem, nem túlzás megállapítani, hogy úgy az alfa kurzus „evangélizáló részei”, (az első három lecke!), mint a többi, inkább hitmélyítő lecke, igen súlyos teológiai, krisztológiai, pneumatológiai és szoteriológiai hiányosságokat mutat fel. Ezek fényében nem alkalmas sem az evangélizálásra, sem a hitmélyítésre – különösen nem református egyházközösségekben!

Az evangélizáció

Az alfa kurzus egyrészt ökumenikus egységet kíván biztosítani az evangélizációban, a különböző felekezetek (róm.kat-prot) közt, másrészt embereket szeretne hitre juttatni.

Ami az első célt illeti, Gumbel így nyilatkozott: „Az Alpha célja úgy bemutatni a keresztén hit alapigazságait, hogy minden jelentősebb keresztyén felekezet hívei felsorakozzanak mögé.” (magyarországi honlap) Az egyik német karizmatikus vezető P. Aschoff, a vezérfonalhoz írt előszavában fontosnak tartja megjegyezni, hogy a tanfolyam hozzájárul ahhoz, hogy a különböző felekezetek közti határok végre leomoljanak és a különböző hitű keresztyének összefogjanak. Vagyis a tanfolyam egy nagy, ökumenikus koalícióba kívánja tömöríteni a különböző felekezeteket, azáltal, hogy redukálja a bibliai tanítást, háttérbe állítja az élesen ellentmondó tanításokat, ill. azokat úgy minősíti, hogy mellékes tanítások. Mindezt teszi a közös keresztyén bizonyágtétel érdekében... Ezért alapszabály az AKban, hogy „tilos egy másik ker. gyülekezetet, vagy egy másik vezetőt kritizálni.” (Vezérfonal, 147.old) Mintha Nicky Gumbel nem vette volna tudomásul, hogy az evangélizációra egyetlen evangélium alkalmas: nevezetesen a bibliai evangélium, csonkítatlan és nem fertőzött formájában! Véleményem szerint az alfa kurzus evangéliuma annyira redukált és olyan mértékben fertőzött tévtanításokkal, hogy ilyen formában ez a tananyag nem alkalmas semmiféle misszióra – lehet használni, de nem alkalmas! Ezen túl: a Gumbel által háttérbe állított és mellékesnek nevezett dogmatikai tanítások: kardinális tanítások!

Érdemes Gumbel és társai azon elképzelésére is szólni egy gondolatot, hogy a felekezetek közös fellépését az evangélizációban vajon lehetővé teszi-e egy ilyen megcsonkított és fertőzött evangélium? Igen, nyilván lehetővé teszi. A tiszta evangélium azonban nem teszi lehetővé! Vajon nem azt kellene inkább hirdetni? Nem fontosabb lenne a tiszta evangélium megszólalása, mely Isten ereje – annál, hogy minthogy mindenféle felekezet együtt hirdet egy hamis evangéliumot? Nem gondolom, hogy ez az út Istennek tetsző volna, és hogy megáldja! A pillanatnyi eredmények ne tévesszenek meg senkit: a siker nem mindig áldás! Különösen nem az, ha tévtanítással érik el egy-egy gyülekezetben!

Csendesen kérdelem: vajon a szent Isten felhasználja-e valóban ezt az – emberek iránti figyelmességből - felszínessé, életlenné tett, nem konfrontatív tanítást, hogy általa újjászüljön

bűnösöket? Vajon használja-e azt a kardot a Lélek, aminek élet emberekre való tekintetből elvették? Pál az Isten teljes tanácsvégzését hirdette a maga konfrontatív jellegében – mert nem emberekre, hanem Istenre volt tekintettel és hitt az Ige erejében! Így hirdette – más világfelforgatókkal együtt - a világ legkeményebb és legnagyobb vihart kiváltó üzenetét: Isten evangéliumát! Nem ez volna a mi dolgunk is?

Válasz egy ki nem mondott kérdésre

Valaki megkérdezheti: vajon hibái ellenére nem lehet mégis használni az AK-t? Kihagyunk belőle, hozzáteszünk, megváltoztatjuk, ahol kell – így nem lehet leadni?

Amint arra rámutattam: véleményem szerint a három evangélizáló rész nem igeszerű. Először ezeket a részeket kell átdolgozni, hogy leadhatóak legyenek. Mivel azonban az egész AK-t átítatják a karizmatikus mozgalom tévtanításai, ezért a továbbiakban legalább 5 leckét el kell hagyni, vagy azokat is újra kell írni. Sőt: más leckék is tartalmaznak bibliaellenes, karizmatikus tévtanokat. (pl. 11. lecke: felszólít, hogy üzzünk démonokat, vagy a 12 lecke, ahol a jelek és csodák az evangélium hirdetés részei) Ebben az esetben már ott tartunk, hogy írtunk egy új tanfolyamot. Erre az alfa kurzus átírása nélkül is lehetőségünk van.

A tananyag megváltoztatása ellen szól, hogy az a szerzői jog megsértése! A tanfolyamok vezetőinek, kötelességük, hogy az órákon leadott tananyag tekintetében ragaszkodjanak a tanfolyam kézikönyvében foglaltakhoz, akkor is, ha bizonyos rugalmasságot kell, hogy tanúsíthatnak némely kérdésben. (Alpha Copyright Statement, 1999). Mindenesetre ebben csak addig mehetnek el, hogy ne veszélyeztessék a tanfolyam lényegét, identitását. Vagyis a tanfolyam teljes egészének átírására ez nem ad lehetőséget.

Összegzés

Nos, a Biblia világánál való vizsgálódásom eredménye, hogy az alfa kurzus tananyaga egy felhígított (redukált) és ezzel egy meghamisított és ráadásul számos karizmatikus tévtannal fertőzött evangélium, amit minősít, hogy mind karizmatikus, mind római-katolikus teológusok teljesen elfogadhatónak tartják. Mindez nem is csoda, ha a tananyag szerzőjét közelebbről ismerjük. Ennélfogva alkalmatlan arra, hogy református gyülekezetekben gyülekezetépítésre használjuk. Sőt: a Biblia Szövetség által határozottan ellenjavalt a tananyag, hiszen nem képviseli a tiszta bibliai reformátori evangéliumot, vagyis nem képviseli Isten teljes tanácsvégzését, s éppen ezért nem alkalmas eszköz Isten kezében arra, hogy általa bűnösöket juttasson élő hitre. A tananyag, az elmondottak miatt, nem adhat református hit- és identitástudatot azoknak, akik elvégzik, sőt, eltávolítja őket a református hittől, egy ökumenikus, minden bibliai igazságot összerosó, rajongó spiritualitáshoz vezet. Ezért azt tanácsolom, hogy tartózkodjunk tőle.

Minderre kötelességemnek tartom figyelmeztetni azokat a lelkésztársaimat, akik bizakodással nyúlnak az újabb evangélizációs módszerek után, melyek hirtelen és látványos gyülekezet növekedést ígérnek, így az alfa kurzus után is. Kérem őket, hogy ne az AK-t használják, hanem nézzenek biblikus, elmélyült, tiszta tanítást hordozó evangélizációs tananyag után. (Mint pl. a Biblia Szövetség Bibliaiskolai Tanfolyamának anyaga, a Szentírás Szövetség: Keresztút c. tanfolyama, vagy C. Davies-B.Kristensen_A.Lum: Az ember Krisztus Jézus - PMTI-Harmat, stb.)

Megértem az alfa kurzus szándékát, hogy embereket akarnak megnyerni az Úrnak, de e cél eléréséhez ne az emberek elvárásaihoz, igényeihez, szükségleteihez alkalmazkodó redukált, meghamisított, tévtanokkal fertőzött bibliai tanítást használjanak, hanem az Úrra legyenek tekintettel és térjenek vissza a kompromisszumok nélküli evangélium hirdetéséhez! Ne féljenek azt hirdetni, amit az apostolok, első keresztyének és hitvalló őseink! Ne féljenek azt úgy hirdetni, ahogy ők: hittel, türelemmel, határozottan, szeretettel! S mindenekelőtt: higgyenek az eredeti evangélium erejében, amely által Isten valóban üdvözíti a választottait! S

ne veszítsék el azt a képességünket, hogy megvetettek, lenézettek legyenek – velem együtt- e világban, mert Jézus nem ígért nekünk egetverő statisztikai eredményeket és sikereket – ezek másnak a kínálatában szerepelnek! Vállaljuk bátran az Ő útját, az Ige, azaz a Szentlélek útját!

Sípos Ete Zoltán

református lelkipásztor

2011. 02. 13. Bp.